

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/36/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411200961
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2011:5411200961.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským, v právnej veci navrhovateľa: J. U., B.H.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. J. XXX/X, prechodne bytom J. W., T. V. XXXX/XX-X, korešpondenčná adresa: L..C..X. XXX, J. W., zast. Mgr. Beáta Ďaďová, advokátka so sídlom Nižná, Hviezdoslavova 308, proti odporcom: 1. J. U., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. J. XXX/X, 2. T. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. X., I. XXX/X, korešpondenčná adresa U. J. XXX/X, v konaní o vyplatenie odškodného 1.000,- EUR a vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajší súd dňa 15.03.2011 návrh, v ktorom žiadal, aby súd vydal rozsudok, v ktorom rozhodne o tom, že odporkyňa J. U. mu zaplatí sumu 1.000,- EUR, mesačný nájom 100,- EUR a aby nežiadúca osoba opustila spoločnú nevysporiadanú nehnuteľnosť. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho bývalá manželka si bez jeho vedomia a súhlasu do ich spoločného bytu nasťahovala cudziu osobu.

Uzneseniami zo dňa 04.07.2011 súd konanie v časti o vyplatenie nájomného vo výške 1000,- EUR mesačne zastavil vzhľadom na čiastočné späťvzatie navrhovateľa, zároveň bolo rozhodnuté o pripustení ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu, a to T. O. a bola pripustená zmena návrhu v tom znení, že odporkyňa J. U. je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.000,- EUR a odporca T. O. bude povinný vypratať nehnuteľnosť, a to družstevný byt nachádzajúci sa v U. J., zapísaný 7C/36/2011
2.

na I. Č.. XXX pre k.ú. U. J. pod A stavby: byt č. 5 nachádzajúci sa vo vchode 1 na 3. poschodí bytového domu súp. č. 158, postavený na pozemku parc. č. 363/1, pod B2 zapísaný na meno J. U. v podiele 1.

Na pojednávaní konanom dňa 21.09.2011 navrhovateľ uviedol, že pán O. býva v jeho nevysporiadanom byte a to odvtedy, ako ho prepustili z výkonu trestu. Starosta ho prihlásil na prechodný pobyt bez jeho súhlasu. Býva tam teda načierno a treba mu zabrániť v prístupe. On byt opustil preto, že ho odporkyňa z neho vyhodila. Pokiaľ boli nejaké problémy, tak odporkyňa nemá žiaden dôkaz, že došlo k nejakému násiliu. Polícia tam bola, ale on tam nebol. Teraz to rieši preto, že odporkyňa mu robí prieky. Prehlásila ho bez jeho vedomia z jednej poisťovne do druhej a je o tom aj spis na tunajšom súde 6C/13/08, ktorý je momentálne na krajskom súde a tam sa s ním už rok nič nerobí. Odporkyňa vyhodila z bytu vlastného syna a nasťahovala si tam pána, ktorý prišiel z výkonu trestu. Tak za to jej on nemôže ďakovať. Je pravdou, že mal vinu a trest, ale nevie, ako starosta mohol toho pána prihlásiť na prechodný pobyt,

lebo keď on robil prechodný pobyt v J. W., tak musel mať spísanú klasickú nájomnú zmluvu. Až na základe zmluvy mu dali potom potvrdenie o pobyte. Teraz býva v bratovom byte, za ktorý platí 240,- EUR mesačne a je vlastníkom polovice bytu v U. J. a on ho chce vyplatiť. Nebýva v U. J. od roku 2004, kedy ho odporkyňa vyhodila a nedala mu žiadne náhradné bývanie.

Odporkyňa v 1. rade na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o to, ako navrhovateľ odišiel z bytu, tak to bolo v októbri 2003 po tom, čo ju fyzicky napadol a vyhrážal sa jej zabitím. On potom zavolať rodinu, ale on odišiel. Následne to riešila aj polícia a v podstate podpísali zmier, kde vlastne takou ústnou podmienkou bolo, že odíde z bytu a nebude ju už napádať. Potom sa pokúšala doriešiť všetky veci, aj tú s bytom, ale vtedy neboli také vymoženosti, obaja boli nezamestnaní, neboli vtedy zdarma právnici, ako teraz využíva navrhovateľ. Navrhovala mu, aby byt dali na deti a že nábytok si rozdelia, ale on povedal, že ho radšej popíli. Pokiaľ ide o to exekučné konanie ohľadne výživného, tak to je vlastne preto, že navrhovateľ si celé roky neplní riadne vyživovaciu povinnosť, buď ju zaňho plnil brat, alebo on neplnil v plnej výške a vznikla dlžoba. Pokiaľ ide o pána O., je to jej osobný priateľ, s ktorým chce tráviť nejaký čas. V podstate je u nej len na návšteve. Pokiaľ ide o ten prechodný pobyt, tak on trávil vtedy veľa času na cestách, chodil napr. do Poľska, a preto potreboval nejakú korešpondenčnú adresu. Myslí si, že je to jej súkromná vec. Tam bol v podstate problém v tom, že číslo mala len bytovka a neboli žiadne čísla bytov. Tie vlastne dali až potom. Pokiaľ bývalý manžel hovorí o nejakých svojich právach a chce nejaké peniaze, treba povedať aj to, že ako spoluvlastník má aj nejakú povinnosť vo vzťahu k bytu a ten od roku 2003 tam neprispel ničím, hoci im pustila kuchynská linka a bolo treba dať novú, resp. sa pokazil radiátor, taktiež bolo treba dať nový. O tom však už navrhovateľ nehovorí. Pokiaľ ide o navrhovateľa, je to sťažovateľ a pisateľ, ktorý jej znepríjemňuje život a zaťažuje úrady a súdy. Uvádza rôzne informácie, napr. za byt má podľa neho platiť 240,- EUR, v inom spise už 170,- EUR a jeho brat uvádza, že 55,- EUR, taktiež ohľadne tej poisťovne, nie je to na krajskom súde, ale bolo to vrátené na okresný súd. V podstate to bolo na telefonicknej dohode. Pán O. nemá dôvod na nejakú zmluvu, lebo nie je žiaden podnájomník. Aj na tej obci ten prechodný pobyt sa urobil len preto, aby ona mohla preberať nejakú poštu pre pána O., aby ten nemusel chodiť do L. X.. Ako spoluvlastník bytu, ktorý ho udržiava, má právo si pozvať na návštevu koho chce a je jedno, či je to na týždeň alebo na mesiac. Navyše vzhľadom na to, že ide o 40 ročný byt, tento jej

7C/36/2011

3.

výrazne pomáha pri rôznej údržbe. On však má trvalý pobyt aj svoju rodinu a priateľov v L. X., kde taktiež chodí a trávi svoj voľný čas. Syn sa pokúšal na dvakrát skončiť strednú školu bezúspešne, ona chcela, aby si našiel riadnu prácu, túto aj mal, ale vydržal tam týždeň, v rámci ktorého mal dve absencie a vyhodili ho, preto ona mu v jeseni 2010 dala podmienku, že si do januára 2011 nájde prácu a nie tak, že bude robiť v mesiaci pár dní na fuškách, kde zarobí akurát pán korún pre seba a zvyšok bude ležať na gauči. On však si vybral takýto život. Sám odišiel dobrovoľne. Koniec koncom navrhovateľ ohľadne toho ju udal na sociálnom úrade, kde boli prešetrovaní a kde sám syn H. uviedol, že odišiel dobrovoľne. Zámka od bytu sa vymenila vtedy po tom incidente, keď boli na polícii. Je škoda, že pri tých zmieroch sa vtedy nevypisovalo všetko. Navyše zámka sa odvtedy menila viackrát, keď deti zalomili alebo stratili kľúč. Navyše povinnosť navrhovateľa prispievať na byt napr. na povinné odvody do spoločenstva, či udržiavať byt v nejakom obývatelnom stave, aby netrpeli škody ostatní susedia je bez zreteľa na to, či má kľúč. Príkladom je ten radiátor, keby sa napr. nekúrilo alebo keby ho nechali tiecť, tak spôsobia škodu nielen v byte, ale aj ostatným susedom. Je pravdou, že od roku 2003 užíva celý byt a to na základe ústnej dohody s navrhovateľom. S pánom O. nemá uzavretú žiadnu zmluvu, pretože nemá dôvod so svojou vlastnou osobnou návštevou nejakú zmluvu uzatvárať. On tam býva vtedy, kedy ona chce a ako si žiada. Akurát možno uviesť, že jej vypomáha s tými opravami ako uviedla, pán O. nemá kľúče od bytu. Je pravdou, že preberala nejaké zásielky, má plnomocenstvo na pošte. Za byt sa platí 135,- EUR mesačne elektrina a plyn, 15,- EUR je fond opráv, 10,- EUR je voda, potom sú to platby za odvoz smetí, 15,- EUR ročne je nejaká daň a 20,- EUR ročne je káblová televízia, ktorú mali ešte za trvania manželstva.

Navrhovateľ uviedol, že k tomu, čo uvádza odporkyňa ohľadne tých rôznych súm, tak on bol nezamestnaný, poberal 62,50 EUR, potom si vybavil 55,- EUR príspevok na bývanie, preto za neho doplácal brat. On bol vtedy v hmotnej núdzi, tak ako mohol ešte prispievať na byt v J.. Navyše brat za nich platí aj mladomanželskú pôžičku, aj úver vo výške 55,- EUR, ktorý si zobrali ešte za trvania manželstva. Odporca v 2. rade robil v Oravskom Podzámku, v Poľsku robil na mostoch len týždeň. Je pravdou, že on ako navrhovateľ bol odsúdený 6 mesiacov na 1 rok, ale to nemá súvis s tým, že tam

býva teraz cudzia osoba. Nevie teda, prečo by on mal prispievať na ten byt, ani jemu nik neprispieva na byt, v ktorom býva teraz on. Pokiaľ ide o tú poisťovňu, čo uviedla bývalá manželka je klamstvo. Jemu však tým vyrobili 280.000,- Sk dlh.

Odporca v 2. rade uviedol, že priateľka k tomu povedala asi všetko. On žiadnu zmluvu nepodpisoval a nerobil ani ústnu a to či už s pani U. a s pánom U.. Tá adresa v L.U. X., to je jeho trvalý pobyt, tam býva jeho mama so sestrou. Bol tiež súdne trestaný podľa § 188 ods. 1 TZ. V súčasnosti robí v H. C. L. majstra. Je pravdou, že robil aj v Poľsku jeden mesiac a vybavil tam prácu aj synovi pána U.. Pokiaľ pomáha, tak je pravdou, že jej napr. prispel na kuchynskú linku, zabezpečil výmenu toho radiátora alebo teraz sa pokazil televízor, tak kúpil nový na splátky, aby sa bolo na čo pozerat'. Je pravdou, že odporkyňa má na pošte plnú moc na vyberanie jeho zásielok. Nemá vizitku na dverách so svojim menom, ale je pravdou, že pri odporkyňi na schránke dolu pri vchodových dverách je uvedené aj jeho meno. Pokiaľ mal prechodný pobyt, ten je už zrušený. V H. robí na smeny. Práve kvôli tomu, aby sa vyhlil problémom s pánom U., tak on prespáva v U. J. u kamaráta, ale aj tak sa tomu nevyhli. Je pravdou, že on tam má nejaké veci, nejaké tepláky a tričká, aby sa mohol prezliecť, keď príde prípadne niečo
7C/36/2011

4.

pomôcť. Pracuje niekedy aj v soboty a nedele, chodí k rodičom tak 2-3 krát do mesiaca. Na úrade práce nebol prihlásený. V súčasnosti nemá žiadny prechodný pobyt. Je pravdou, že mu nejaká pošta chodí na adresu U. J. XXX, ale on na tom nevidí nič zlé.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise, oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu 10C/45/2010, 5C/174/2003, 2T/12/2004, 7Er/70/2010, 4Er/10/2010, s výsluchmi účastníkov konania, pričom zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov bolo na návrh manželky rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 5C/174/2003 zo dňa 08.04.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.05.2004 s tým, že maloleté deti H.B. H. U. boli zverené do výchovy a starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný prispievať na výživu syna 200,- Sk mesačne a na výživu dcéry 100,- Sk mesačne. Už v tomto rozsudku je konštatované, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od konca novembra 2003, čomu prechádzalo násilnícke správanie sa odporcu voči navrhovateľke, za ktoré bol tento podmiennečne odsúdený. Zo spisu tunajšieho súdu 2T/12/2004 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 17.02.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.03.2004 bol navrhovateľ uznaný za vinného, že dňa 22.11.2003 okolo 19.00 hod. v obývačke rodinného domu č. 535 v obci U. J. po tom, čo manželka J. U. žiadala od neho finančné prostriedky na zaplatenie elektrickej energie, chytil ju rukami pod krk, vyhrážal sa jej zabitím, zaškrtením, silno jej zovrel hrdlo a pritlačil ju k stene, viackrát opakoval, že ju zaškrtnie a zabije, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, teda inému sa vyhrážal usmrtením takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a taký čin spáchal na blízkej osobe, čím spáchal trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, 2 Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu súd podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Niet sporu o tom, že manželia počas manželstva nadobudli byt č. 5 na 3. poschodí bytového domu súp. č. 158 vo vchode č. 1 postavenom na pozemku parc. č. 361/1 vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a na spoločných zariadeniach domu o veľkosti 6681/40394 zapísaným u Správy katastra J. W. na I. Č.. XXX pre obec a k.ú. U. J., pričom vzhľadom na skutočnosť, že po rozvedení manželstva do 3 rokov nedošlo k vyporiadaniu BSM, v súčasnosti je každý z manželov vlastníkom 1 opísaného bytu. V súčasnosti na tunajšom súde prebieha pod sp.zn. 10C/45/2010 konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva k uvedenému bytu, kde návrh podal Daniel Straka.

Ďalej súd zistil, že odporca T. O. dňa 11.05.2009 podal prihlasovací lístok na obci U. J., ktorým sa prihlásil na prechodný pobyt v bytovom dome súp. č. 158. V tejto veci podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín protest pod sp.zn. Pd 45/2011-6 s tým, že konštatoval, že na prihlásenie občana T. O. na prechodný pobyt neboli splnené zákonné podmienky a teda opatrenie - záznam o hlásení prechodného pobytu tohto občana na adrese prechodného pobytu U. J. XXX je nezákonné. Zároveň však prokurátor zdôraznil, že vyššie uvedený protest prokurátora sa týka len postupu obce U. J. pri prihlasovaní občana na prechodný pobyt, nerieši však otázky fyzického pobytu občana T. O. v dotknutom byte. Prokurátor obci

vyčítal, že neoverila totožnosť prihlasovateľa T. O., že adresa prechodného pobytu bola identifikovaná len číslom bytového domu bez uvedenia čísla konkrétneho bytu, na
7C/36/2011

5.

prihlasovacom lístku nebola uvedená predpokladaná doba prechodného pobytu a nenachádzali sa tam údaje vlastníkov, resp. spoluvlastníkov bytu, nebol tam buď doklad o vlastníctve dotknutého bytu alebo súhlas všetkých spoluvlastníkov bytu.

Nebolo v zásade sporu o tom, že odporca T. O. sa v byte zdržiava, rozpor bol len v tom, na akom základe, prípadne v akom rozsahu. Taktiež nebolo sporu o tom, že navrhovateľ na byt prakticky od odchodu zo spoločnej domácnosti ničím neprispieva, taktiež ako vyplýva aj z exekučných spisov, má dlhy a neplatil o.i. ani extrémne nízko určené výživné. Je pravdou, že bol po rozvode dlhý čas nezamestnaný, tak ako aj v súčasnosti, nepodieľa sa ani na splácaní dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva, tu spláca odporkyňa, resp. ako ručiteľ brat navrhovateľa.

V zmysle § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

V zmysle § 139 ods. 1 OZ, právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

V zmysle § 139 ods. 2 OZ, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

V zmysle § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V zmysle § 146 ods. 2 OZ, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu, alebo k bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd potom žalobu zamietol. Pokiaľ ju zamietal v tej časti, v ktorej žiadal navrhovateľ uložiť odporkyni povinnosť zaplatiť sumu 1.000,- EUR z toho titulu, že táto užíva celý byt napriek tomu, že je vlastníčkou len v 1, resp. že umožnila užívať byt tretej osobe, bral do úvahy skutočnosť, že skutočne je pravdivé tvrdenie právnej zástupkyne navrhovateľa v tom, že rozhodnutie o užívaní bytu je rozhodnutím o hospodárení so spoločnou vecou, a že pokiaľ odporkyňa užíva celý byt (nie je významné prípadné užívanie časti veci treťou osobou, ktoré odporkyňa umožnila), prichádzala by do úvahy náhrada pre navrhovateľa za neužívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu. Avšak priznaniu akejkoľvek náhrady v danom prípade, podľa názoru súdu, bránia „dobré mravy“, čo sú určité pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, je to teda súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných. Je teda potrebné prihliadať na to, aby niekto, kto sa domáha nejakej ochrany alebo práva, sám nekonal v rozpore so všeobecne uznávanými zásadami (dobrými mravmi) a nevyžadoval ochranu
7C/36/2011

6.

nejakého práva či povinnosť neúmernú okolnostiam konkrétneho prípadu, v takýchto prípadoch je vždy potrebné zabrániť snahe, resp. možnosti zneužitia určitého práva. A presne o takýto prípad, podľa názoru súdu, ide pri návrhu navrhovateľa, aby mu odporkyňa zaplatila sumu 1.000,- EUR. Súd musel brať do úvahy skutočnosť, za akých okolností sa navrhovateľ sám zbavil možnosti užívať predmetný byt, resp. ho prestal užívať, čo bolo potom, čo fyzicky napadol odporkyňu, kde následne bol aj jeho skutok uznaný ako trestný čin, tak ako to súd už vyššie popísal. V zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný

rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a teda v danom prípade, vzhľadom na jeho kvalifikáciu, v zásade mal preukázané fyzické násilie vo vzťahu k odporkyňi ako vtedajšej manželke a už to samo o sebe potvrdzuje možnosť obmedziť užívacie právo manžela k bytu vtedy patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, resp. ho úplne z užívania bytu vylúčiť. Vzhľadom na obvyklý postup v takýchto prípadoch súd verí tvrdeniu odporkyne, že medzi nimi došlo k dohode o tom, že navrhovateľ prestane užívať byt, zo samotnej výpovede navrhovateľa v trestnom konaní je zrejmé, že byt v deň skutku opustil sám a dobrovoľne. Pokiaľ teda tomu bolo vtedy tak, odporkyňa nemala dôvod žiadať návrhom súd, aby rozhodol o vylúčení navrhovateľa z užívania bytu, či už vydaním predbežného opatrenia, či na základe citovaného zákonného ustanovenia (§ 146 ods. 2 OZ), avšak navrhovateľ sa nemôže v súčasnosti domáhať náhrady za neužívanie bytu, ktoré si spôsobil sám. Ďalej musel súd skutočne prihliadať aj na to, že navrhovateľ dlhodobo nielenže sa nepodieľal na nákladoch spojených s udržiavaním spoločnej veci, ale celkovo vystavil rodinu nepriaznivej finančnej situácii tým, že neplatil výživné aspoň v minimálnej výške. Zároveň v konaní nebola preukázaná nejaká nájomná či iná zmluva medzi odporcami navzájom a vzhľadom na charakter ich vzťahu bolo by to aj neobvyklé. Vzhľadom na takýto názor súdu nebolo potrebné potom ani nejaké dokazovanie ohľadne výšky prípadnej náhrady za neužívanie spoločnej veci v rozsahu podielu, ktorý patrí navrhovateľovi.

Taktiež pokiaľ ide o návrh v časti, v ktorej žiadal, aby súd rozhodol, že odporca T. O. je povinný vypratať predmetný byt, súd návrh zamietol, kde poukazuje na to, že v danom prípade v zmysle konštantnej a dlhodobej súdnej judikatúry deti rodičov či vlastníkov, ich druhovia, majú právo bývať v byte na základe ich súhlasu a bývajú tam oprávnené. Ide o tzv. odvodené právo bývania. V zásade možno ísť ďalej a konštatovať, že takéto právo majú aj iné osoby, ktoré sa zdržiavajú v byte jedného zo spoluvlastníkov aj nepravidelne, resp. nie s úmyslom žiť tam trvalo. Tak je to aj s odporcom v 2. rade, kde možno uviesť, že bol preukázaný určitý vzťah medzi odporkyňou a odporcom, ktorý spočíva v určitej miere vzájomnej pomoci a za tým účelom sa odporca v 2. rade v predmetnom byte určitý čas zdržiava. Nepreukázalo sa však, že by tam býval s úmyslom zdržiavať sa tam stále, nakoniec to vyplýva aj z toho, že sa tam pokúsil prihlásiť na prechodný a nie na trvalý pobyt. Opätovne súd poukazuje na to, čo uviedol o dobrých mravoch a o tom, že treba dbať aj na to, aby ten, kto sa dovoľáva určitého práva, ho v svojej podstate vlastne nezneužíval. Tu treba poukázať na to, že oproti odporcovi v 2. rade navrhovateľ minimálne od rozvodu, resp. už aj predtým, nepodieľal sa na pomoci rodine ako takej, resp. tú skôr vystavil núdzi v dôsledku napr. neplatenia výživného. Navyše navrhovateľ dlhodobo nechal takýto stav a vo svojej podstate dožadovať sa, či už nejakej náhrady za neužívanie alebo vypratania odporcu v 2. rade, sa začal domáhať až po tom, čo sa odporkyňa začala domáhať zaplatenia výživného. V danom prípade tiež už prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré definitívne vyrieši, resp. zamedzí takýmto žalobám. Za takýchto okolností súd nevidí jediný dôvod, prečo by mal rozhodovať o vyprataní odporcu v 2. rad

7C/36/2011

7.

z predmetného bytu, pokiaľ sa tam ten zdržiava občas a so súhlasom odporkyne ako spoluvlastníčky bytu, navyše keď preukázateľne tejto pomáha v neľahkom životnom období.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, kedy vychádza z toho, že navrhovateľ úspech vo veci nemal a zároveň prihliadol aj na strane odporcov na to, o aký charakter sporu ide a z akých dôvodov súd žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline, a to písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,
- h) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto vykonateľným rozhodnutím, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).